

Óli Jacobsen

Glyvrasnikkarin: PETER JACOB FUNNIN AFTUR AV TILVILD HINUMEGIN KNØTTIN

Ofta verður sagt, at heimurin er lítil. Hann er so lítil, at tveir skyldmenn kundu hittast tilvildarlíga í New Zealandi

3. partur

Sum greitt frá í seinasta parti var seinasta samband hjá Peter Jacob við Føroyar í 1933, tá ið hann fekk bræv frá sváginum, Niels Holm, aftursent, tí N var deyður. Tá helt alt samband uppát. Peter Jacob hevði millum annað hevði eina gummu og systkinabørn í Føroyum. Hesi ivaðust onga løtu í, at hann var deyður.

Afturfunnin

Men tá hendir hetta, sum Ingi Toftatún greiðir frá:

Eg arbeiddi í 1963 í havnini í Wellington, New Zealandi. Har hitti eg ein eldri mann, ið eg kom á tal við. Tað vísti seg tá, at hann var føroyingur og úr Havn. Eg hugsaði ikki meiri um hetta, men so ein sunnudag beyð hann mær til hús. Tá spurdi eg hann aftur, hvør hann veruliga var. Hann kom tá við dopsseðli sínum. Har stóð, at pápi hansara var ættaður av Glyvrum. Eg var rættiliga ovfarin av hesum, tí tað vísti seg tá, at hann var systkinabarn bæði abba og ommu mína.

Eg skrivaði beinanvegin heim til mammu mína, Biritu, ið var ættað av Glyvrum. Hon setti seg beinanvegin í samband við Jóhannu á Høgabóli í Saltangará. Tað vísti seg, at hon var gumma hansara. Hon hevði hugsað nógv um henda góða gudson, ið ikki var frætt frá í mong ár.

Jóhanna var ættað úr Hoyvík, og Glyvasnikkarin var mammu-beiggj hennara. Ættarfólk hansara úr Glyvrum og úr Hoyvík høvdu onga vón um, at hann var á lívi.

Eg skrivaði til Sigurd Simonsen, eitt systkinabarn, í Hoyvík, og bað hann fáa mær hendur á einum málningi av Sigmundi Petersen og nøkrum føroyskum bondum. Tá hann lurtaði eftir føroyska tónleikinum, fór hann innar í stovuna. Eina løtu seinni kom hann útaftur, tá turkaði hann tárini úr eygunum.

Havnin í Wellington, har Peter Jacob hjá Glyvrasnikkarinum varð funnin.

Brøv frá gummuni

Nú byrjar eitt brævaskifti millum Peter og fleiri av ættini í Føroyum. Hann skrivaði á donskum og hevði eina eyðkendu vakru hondschrift.

Eina ferð Ebba Wang í Hoyvík, eisini eitt systkinabarn, miðskeiðis í 1960-árunum var inni á Høgabóli og vitjaði fastrina var so gott lag á henni, tí hon hevði fingið bræv frá gudssoninum. Hann sendi eisini myndir til Føroya.

Tað er hetta brævaskifti, sum nú er komið higat, og sum skjala-savnið vónandi hevur áhuga fyrri. Brøvini frá Peter Jacob eru vist ikki til. Men brøvini frá gummuni er tøk. Tey eru áhugaverd, og skulu endurgevast her.

Saltangaraa 2/2 64

Min kære Gudson

Tusind tak for brevet, som jeg fik fra dig. Det var en stor overraskelse at høre fra dig. Vi troede alle, at du var død for længe siden, men du havde ingen af dine nærmeste at skrive til, for de døde alle, da du var en lille dreng.

Hvor længe har du været i New Zealand? Hvor gammel var

du, da du rejste fra Thorshavn? Din Moder kom fra Seletæ. Min moder og din fader var søskende, men min moder døde et halvt år, inden din fader døde, jeg var 13 år den gang. Jeg var 14 år, da jeg stod fadder til dig. Jeg var meget glad, da din moder bad mig være gumma til den lille dreng, hun havde fået. Jeg var ofte på besøg hos jer, så længe din moder levede. Min moder var gift i Højvig. Hun havde 4 børn, 2 sønner og 2 døtre. Min søster er gift i Amerika og mine brødre bor i Højvig. Gud velsigne dig.

Mange hjertelige hilsener fra din gumma Johanne Simonsen.

Saltangará 9.5. 1965

Min kære Gudson

Tusind tak for dit brev, som jeg fik for nogen tid siden. Tak for billederne. Du ser godt ud, for du er ikke ung længere. Da jeg stod fadder til dig var jeg ikke mere end 14 år, og nu er jeg 88 år, men jeg har det godt efter min høje alder. Jeg bor hos min ældste datter. Jeg har det godt hos hende. Hun har 4 børn, 2 døtre er gift og bor i Danmark og sønnen sejler ude i

verden som maskinmester med et af ØKs skibe. Hvis det hænder, at han kommer til New Zealand, kommer han at besøge dig, han har din adresse. Kan du tale

færøsk endnu? Man siger, at ingen glemmer sit modersmål. Jeg ved ikke, om du kan læse det, som jeg skriver, for det er ikke så godt skrevet. Jeg duer ikke at skrive, for jeg er så gammel.

Tak for billederne, som du sendte mig. De er meget pæne. Det er meget pænt, hvor du bor. Hvordan har din familie det. Hils dem alle fra mig.

Din far og min moder de var søskende. Min mor døde et halvt år før end din fader døde. Jeg var 13 år dengang og min yngste broder var 5 år, da vores moder døde, nu er han 80 år. Nu slutter jeg for denne gang men mange hilsener til dig og din familie fra mig og mine børn til jer alle.

Kærlig hilsen fra din gamle Gumma

Johanne Simonsen, Saltangaraa

Sverri Joensen: Søgan um gummuna

Jóhanna á Høgabóli var ein serstøk kvinna. Tí kann hetta høvið nýtast til at lýsa hana. Hetta skal gerast við at endurgeva nakað av tí, sum

Gumma Peter Jacob, Jóhanna á Høgabóli, 95 ára gomul.